

ABSTRAKT

Vimperský zámek se stal po pádu minulého režimu pustnoucím objektem s vestavbami bytů a kanceláří. Teprve od minulého roku část jeho Horního zámku prochází rekonstrukcí. Bakalářská práce je motivována úvahou o možnostech památkové obnovy sledu místností v jižním křídle vimperského Dolního zámku, které za renesance tvořily jeden velký reprezentativní sál. Restaurátorskými sondami zjištěné pozdně renesanční nástěnné malby a malovaný zákloповý strop totiž nejsou v prostorách bývalého sálu jedinou umělecky hodnotnou vrstvou. Sál transformovaný již v baroku nese dále doklady i mladšího uměleckého vývoje. Za účelem poučené památkové úvahy práce uvažuje o sálu v širším kontextu. V několika kapitolách shrnuje historii, stavební historii a současný stav zámku. Hluběji se věnuje stavu sálu, jeho stavebním proměnám a poznatkům, které přinesly restaurátorské průzkumy. Přínos bakalářské práce zároveň spočívá v nalezení pravděpodobných předloh pro renesanční výmalbu jižní stěny, což může napomoci celkové interpretaci programu renesanční výzdoby. Tento poznatek je dále použit ve snaze o zasazení vimperského sálu do kontextu výzdoby obdobných prostor českých zámků, zejména v oblasti jižních Čech. Upozorňuje přitom na analogické motivy. V závěrečné kapitole o možnostech přístupů k obnově prostor sálu práce reflektuje stanovisko Národního památkového ústavu, což umožňuje zároveň reflexi současného přístupu české památkové péče.